ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudkyň JUDr. Barbary Pořízkové a Mgr. Daniely Zemanové v právní věci žalobce: **I. I.**, zast. JUDr. Šárkou Línkovou, advokátkou se sídlem Jiráskova 972, Pardubice, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 6. 2012, č. j. OAM-111/LE-BE02-PA03-2012, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 24. 8. 2012, č. j. 48 Az 39/2012 - 32,

takto:

Usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 24. 8. 2012, č. j. 48 Az 39/2012 - 32, **se zrušuje** a věc **se vrací** krajskému soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

Včas podanou kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení v záhlaví uvedeného usnesení Krajského soudu v Praze (dále jen „krajský soud“), kterým byla pro opožděnost podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), odmítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 6. 2012, č. j. OAM-111/LE-BE02-PA03-2012. Tímto rozhodnutím žalovaný zamítl podle ustanovení § 16 odst. 1 písm. f) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu), (dále jen „zákon o azylu“), žádost stěžovatele o udělení mezinárodní ochrany.

Krajský soud v napadeném usnesení stručně uvedl, že rozhodnutí žalovaného bylo stěžovateli doručeno dne 13. 6. 2012 a posledním dnem 15 denní lhůty pro podání žaloby tak byl čtvrtek 28. 6. 2012. Žaloba však byla podána k poštovní přepravě až v pátek

29. 6. 2012 a tedy opožděně. Proto rozhodl o jejím odmítnutí podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s.

Proti tomuto usnesení brojí stěžovatel kasační stížností, jejíž důvod podřazuje pod ustanovení § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. Má za to, že lhůtu k podání žaloby nezmeškal, neboť v poslední den lhůty zaslal prostřednictvím e-mailu předmětnou žalobu na adresu podatelny krajského soudu. Přijetí žaloby bylo obratem potvrzeno s tím, že žaloba byla podána dne 28. 6. 2012 v 23:54:56 hodin a bylo jí přiděleno evidenční a běžné číslo 21404/2012. To potvrzuje i rejstřík Infosoud na stránkách www.justice.cz, který jako počátek řízení vede 28. 6. 2012. Toto podání doplnil stěžovatel dne 29. 6. 2012 písemným originálem, který zaslal poštou krajskému soudu. Lhůta k podání žaloby proto nebyla zmeškána a napadené usnesení krajského soudu je nezákonné.

Z uvedených důvodů stěžovatel navrhuje, aby Nejvyšší správní soud napadené usnesení zrušil a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení.

Žalovaný využil svého práva vyjádřit se ke kasační stížnosti, přičemž stručně sdělil, že s ohledem na nedostatek informací ohledně průběhu řízení před krajským soudem nechává posouzení důvodnosti kasační stížnosti na Nejvyšším správním soudu.

Nejvyšší správní soud nejprve posoudil formální náležitosti kasační stížnosti a shledal, že kasační stížnost byla podána včas, směřuje proti rozhodnutí, proti němuž je podání kasační stížnosti přípustné, a stěžovatel je řádně zastoupen (§ 105 odst. 2 s. ř. s.). Poté přezkoumal napadené usnesení krajského soudu v rozsahu kasační stížnosti a v rámci uplatněných důvodů (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.), ověřil přitom, zda napadené usnesení netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.), a dospěl k závěru, že kasační stížnost je důvodná.

Ve věcech mezinárodní ochrany se Nejvyšší správní soud nejprve v souladu s ustanovením § 104a s. ř. s. zabývá otázkou, zda podaná kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatele. Není-li tomu tak, Nejvyšší správní soud takovou kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou. Pro vlastní vymezení institutu nepřijatelnosti a jeho dopadů do soudního řízení správního Nejvyšší správní soud odkazuje na své usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, publikované pod č. 933/2006 Sb. NSS (všechna zde citovaná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná též na www.nssoud.cz), v němž vyložil neurčitý právní pojem „přesah vlastních zájmů stěžovatele“. Znaky tohoto pojmu jsou naplněny v případě „*rozpoznatelného dopadu řešené právní otázky nad rámec konkrétního případu*“. Podle citovaného rozhodnutí je tedy kasační stížnost ve věcech mezinárodní ochrany přípustná v následujících typových případech:

1. Kasační stížnost se dotýká *právních otázek, které dosud nebyly vůbec či nebyly plně řešeny judikaturou Nejvyššího správního soudu*.
2. Kasační stížnost se týká *právních otázek, které jsou dosavadní judikaturou řešeny rozdílně*. Rozdílnost v judikatuře přitom může vyvstat na úrovni krajských soudů i v rámci Nejvyššího správního soudu.

3. Kasační stížnost bude přijatelná pro potřebu učinit *judikatorní odklon*, tj. Nejvyšší správní soud ve výjimečných a odůvodněných případech sezná, že je namístě změnit výklad určité právní otázky, řešené dosud správními soudy jednotně.
4. Další případ přijatelnosti kasační stížnosti bude dán tehdy, pokud by bylo v napadeném rozhodnutí krajského soudu shledáno *zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele*.

O zásadní právní pochybení se v konkrétním případě může jednat především tehdy, pokud:
a) Krajský soud ve svém rozhodnutí *nerespektoval ustálenou a jasnou soudní judikaturu* a nelze navíc vyloučit, že k tomuto nerespektování nebude docházet i v budoucnu.

b) Krajský soud *v jednotlivém případě hrubě pochybil* při výkladu hmotného či procesního práva.

Nejvyšší správní soud v projednávané věci dospěl k závěru, že kasační stížnost je ve smyslu shora uvedené judikatury přijatelná.

Z předloženého spisu krajského soudu lze ověřit následující skutečnosti. Krajskému soudu byla do emailové schránky dne 28. 6. 2012 v 23:54:56 hodin doručena zpráva bez zaručeného elektronického podpisu nazvaná „Žaloba proti rozhodnutí správního orgánu, č. j. OAM-111/LE-BE02-PA03-2012, ze dne 8. 6. 2012. Zprávě bylo přiděleno pořadové číslo 21404/2012 (viz č. l. 1 - 4 spisu krajského soudu). Z obálky založené na č. l. 16 spisu lze zjistit, že stěžovatel následující den, tj. 29. 6. 2012, zaslal na adresu krajského soudu prostřednictvím pošty žalobu v písemné formě a kopii napadeného rozhodnutí žalovaného. Žaloba zaslaná poštou je obsahově zcela totožná se žalobou zaslanou prostřednictvím elektronické pošty. Mezi účastníky není sporu o tom, že rozhodnutí žalovaného bylo žalobci doručeno dne 13. 6. 2012.

Podle ustanovení § 32 odst. 1 zákona o azylu lze podat žalobu proti rozhodnutí Ministerstva vnitra do 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí. Podle ustanovení § 37 odst. 2 s. ř. s. lze podání, jímž se disponuje řízením nebo jeho předmětem (tj. i žaloba), provést *„písemně, ústně do protokolu, popřípadě v elektronické formě podepsané elektronicky podle zvláštního zákona. Bylo-li takové podání učiněno v jiné formě, musí být do tří dnů potvrzeno písemným podáním shodného obsahu nebo musí být předložen jeho originál, jinak se k němu nepřihlíží*“.

Jak je zřejmé ze zjištěných skutečností, v projednávané věci došlo právě k situaci, na kterou pamatuje posledně zmíněná věta ustanovení § 37 odst. 2 s. ř. s. Stěžovatel podal dne 28. 6. 2012 žalobu elektronickou poštou bez zaručeného elektronického podpisu, jde tedy o onu „jinou formu“ podle posledně citované věty zákona. Aby bylo možno k takovému podání vůbec přihlédnout, musí být takové podání do tří dnů doplněno podáním shodného obsahu či originálem. Je-li tato podmínka splněna, k podání soud přihlédne a zahájí o něm řízení. Otázka splnění lhůty k podání se pak neodvíjí od okamžiku doplnění podání originálem, ale od okamžiku učinění podání v „jiné formě“. Doplnění originálem či podáním stejného obsahu má tedy pouze jakýsi „stvrzující charakter“, jehož procesním důsledkem je zahájení řízení a projednání věci.

Jak lze ověřit z předloženého soudního spisu, v posuzované věci došlo právě ke shora nastíněné situaci. Stěžovatel podal dne 28. 6. 2012 žalobu prostřednictvím elektronické pošty bez zaručeného podpisu, nicméně následující den, 29. 6. 2012, doplnil tuto písemnost listinným podáním shodného obsahu, které krajskému soudu zaslal prostřednictvím držitele poštovní licence. Vzhledem ke skutečnosti, že podání bylo doplněno ve lhůtě 3 dnů, tak jak předpokládá zákonná úprava v ustanovení § 37 odst. 2 s. ř. s., není správný závěr krajského soudu o tom, že žaloba byla podána opožděně. Posledním dnem 15denní lhůty k podání žaloby byl totiž čtvrtek 28. 6. 2012, přičemž žaloba byla podána v 23:54:56 hodin prostřednictvím elektronické pošty. Toto podání bylo ve lhůtě 3 dnů doplněno písemným podáním shodného obsahu, jedná se tedy o podání, k němuž měl krajský soud přihlédnout, zahájit o něm řízení a za splnění dalších zákonných podmínek rozhodnout.

Krajský soud zcela pominul, že podání, které stěžovatel zaslal poštou, je potvrzením podání ze dne 28. 6. 2012. Argumentace, kterou v odůvodnění usnesení uplatnil, odpovídá spíše situaci, kdy by stěžovatel dne 28. 6. 2012 žádné podání neučinil, či by zpráva zaslaná elektronickou poštou bez zaručeného elektronického podpisu byla doplněna až po více než 3 dnech. V takovém případě by totiž krajský soud v návaznosti na znění ustanovení § 37 odst. 2 s. ř. s. nemohl k prvnímu podání vůbec přihlédnout a hodnotil by tedy včasnost pouze ve vztahu k druhému z podání (obdobně viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 4. 2010, č. j. 4 Ads 33/2010 - 198, či komentář k ustanovení § 42 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, který obsahově odpovídá ustanovení § 37 odst. 2 s. ř. s. - *Drápal, L., Bureš, J. a kol.* Občanský soudní řád I, II Komentář. 1. vydání. Praha : C. H. Beck, 2009, s. 270).

Nejvyššímu správnímu soudu tedy nezbylo, než napadené usnesení krajského soudu ze shora uvedeného důvodu podle ustanovení § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. zrušit a věc vrátit krajskému soudu k dalšímu řízení.

Zdejší soud o věci rozhodl postupem podle § 109 odst. 2 s. ř. s., dle kterého o kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud zpravidla bez jednání. Krajský soud je právním názorem vysloveným v tomto rozsudku v dalším řízení vázán (§ 110 odst. 4 s. ř. s.). O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti, včetně odměny ustanovené zástupkyně, rozhodne v dalším řízení v souladu s ustanovením § 110 odst. 3 s. ř. s. krajský soud.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. prosince 2012

JUDr. Radan Malík
předseda senátu